

predsednik Thomas S. Monson

Sledimo prerokom

Proti koncu druge svetovne vojne sem služil v mornarici Združenih držav. Bil sem mornar, kar je najnižji možni čin v mornarici. Potem sem izpolnil pogoje za prvorazrednega mornarja, za tem pa sem se usposobil za gardista tretjega razreda.

Druga svetovna vojna se je končala in kasneje so me razrešili. Toda odločil sem se, da hočem, če se bom v vojsko kdaj vrnil, služiti kot podčastnik. Mislil sem si: »Nič več zapackanih kuhinj, nič več ribanja krova, če se temu lahko izognem.«

Potem ko so me razrešili, sem se pridružil rezervi mornarice Združenih držav. Na urjenje sem hodil vsak ponedeljek zvečer. Pridno sem študiral, da bi izpolnil akademske pogoje. Šel sem na vsak možni izpit: umski, fizični in čustveni. Naposled je prišla čudovita novica: »Potrjeno je, da ste sprejeti za podčastnika v rezervi mornarice Združenih držav.«

To sem vesel pokazal svoji ženi Frances in rekel: »Uspelo mi je! Uspelo mi je!« Objela me je in rekla: »Dovolj trdo si delal, da si to dosegel.«

Ampak potem se je nekaj zgodilo. Poklican sem bil za svetovalca v svojem oddelčnem škofovstvu. Sestanek škofovega sveta je bil isti večer kot moj sestanek za usposabljanje v mornarici. Vedel sem, da gre za strašansko navzkrižje. Vedel sem, da nimam časa, da bi se hkrati usposabljal za rezervo v mornarici *in* opravljal škofovske dolžnosti. Kaj naj bi naredil? Treba je bilo sprejeti odločitev.

O tem sem molil. Potem sem šel k človeku, ki je bil moj

kolski predsednik, ko sem bil fant, k starešini Haroldu B. Leeju (1899 - 1973), ki je bil takrat v zboru dvanajstih apostolov. Usedel sem se pred njegovo mizo. Povedal sem mu, kako močno cenim tisti častniški čin. Dejansko sem mu pokazal izvod pisma z imenovanjem, ki sem ga prejel.

Vzel si je trenutek, da je zadevo premislil, nakar mi je rekel: »Narediti bi morali takole, brat Monson. Uradu za mornarico napišite pismo in jim povejte, da zato, ker ste bili poklicani kot član škofovstva, ne morete sprejeti tega imenovanja v rezervi mornarice Združenih držav.«

Bil sem razočaran. Dodal je: »Nato pišite poveljniku dvanajstega pomorskega okrožja v San Franciscu in mu povejte, da bi radi, da vas razrešijo iz rezerve.«

Dejal sem: »Starešina Lee, ne razumete vojske. Seveda mi tega imenovanja ne bodo podelili, če ga ne bom hotel sprejeti, toda dvanajsto pomorsko okrožje mi ne bo dovolilo oditi. Ker se v Koreji kuha vojna, bodo zagotovo poklicali neimenovanega častnika. Če bi me spet vpoklicali, bi se raje vrnil kot imenovani častnik, toda ne bom se, če tega imenovanja ne bom sprejel. Ali ste prepričani, da želite, da sprejemem ta nasvet?«

Starešina Lee je svojo roko položil na mojo ramo in mi očetovsko rekel: »Brat Monson, imejte več vere. Vojska ni za vas.«

Šel sem domov. S solzami popackano odločbo sem dal nazaj v ovojnico s priloženim pismom in je nisem hotel sprejeti. Nato sem napisal pismo dvanajstemu pomorske-mu okrožju in zaprosil za razrešitev iz rezerve mornarice.

Moja razrešitev iz rezerve mornarice je bila obravnavana v zadnji skupini pred izbruhom korejske vojne. Moj vojaški oddelek je bil vpoklican. Šest tednov po tem, ko sem bil poklican za svetovalca v škofovstvu, sem bil v svojem oddelku poklican za škofa.

V Cerkvi ne bil imel položaja, ki ga imam danes, če ne bi poslušal prerokovega nasveta, če o tisti odločitvi ne bi molil, če ne bi cenil pomembne resnice: Božjo modrost ljudje pogosto vidijo kot norost.¹ Toda največja lekcija, ki se je lahko naučimo v tem življenju, je, da bodo takrat, ko Bog spregovori in njegovi otroci poslušajo, slednji vedno naredili prav.

Rečeno je, da zgodovino spreminjajo majhna dejanja, in tako tudi naša življenja. Odločitve določajo usodo. Toda pri svojih odločitvah nismo brez pomoči.

Če bi radi videli svetlobo nebes, če bi radi občutili navdih vsemogočnega Boga, če bi radi v prsih čutili, da vas nebeški Oče vodi, potem sledite Božjemu preroku. Če sledite prerokom, boste na varnem ozemlju.

OPOMBA

1. Gl. 1 Kor 2:14.

NAUK SPOROČILA

Veliko članov Cerkve ne prejme apostolovega nasveta na štiri oči, kakor ga je predsednik Monson. Toda vseeno smo lahko blagoslovljeni, ko sledimo naukom prerokov in apostolov. Premislite, da bi prebrali nagovor predsednika Monsona z zadnje generalne konference (zapomnite si tudi njegove uvodne in zaključne besede). Bodite pozorni na konkretne smernice ali pozive k dejanjem. S tistimi, ki jih obiščete, bi se lahko pogovarjali o načinih, kako udejanjiti nasvet predsednika Monsona.

Nasvet pri težkih odločitvah

Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, je pripovedoval o tem, kako je poslušal preroški nasvet. Predsednik Ezra Taft Benson (1899 - 1994) je med neko generalno konferenco člane rottil, naj se rešijo dolgov - zlasti hipotekarnih.

Predsednik Eyring je dejal: »Po sestanku sem se obrnil k ženi in jo vprašal: 'Ali misliš, da bi to kako lahko naredila?' Sprva nisva mogla.« Toda do tistega večera se je spomnil posesti, ki sta jo že leta zaman skušala prodati. »Zaupala sva Bogu in [...] sporočilu njegovega služabnika, [zato] sva poklicala. [...] Zaslíšal sem odgovor, ki mi do današnjega dne krepi zaupanje v Boga in njegove služabnike.« Isti dan je neki človek dal ponudbo za posest Eyringovih v znesku, ki je bil le nekoliko višji od njune hipoteke. Eyringova sta se kmalu rešila dolga (gl. Trust in God, Then Go and Do, *Liahona*, nov. 2010, str. 72-73).

Morda vam ni treba odplačevati hipoteke, toda preroški nasvet vas lahko vodi tukaj in zdaj pri težkih odločitvah glede dela, izobraževanja, misijona in zmenkov. Z družino in sovrstniki se pogovarjajte o tem, kako lahko sledite preroku, ko morate sprejeti odločitve.

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane. Natisnjeno v ZDA. V angleščini odobreno: 6/14. Prevod odobren: 6/14. Prevod dokumenta

First Presidency Message, January 2015. Slovenian 12581 177

vera, družina, pomoč

Lastnosti Jezusa Kristusa: Poslušni Sin

Gradivo preučite v duhu molitve in prosite, da bi izvedeli, o čem naj govorite. Kako vam bo razumevanje Odrešenikovega življenja in poslanstva poglobilo vero vanj in blagoslovilo tiste, nad katerimi bdite preko obiskujočega poučevanja? Več o tem na reliefsociety.lds.org.

To je eno od vrste sporočil obiskujočega poučevanja, ki ponazarja Odrešenikove lastnosti.

Če sledimo vzoru poslušnosti Jezusa Kristusa, še bolj verujemo vanj. »Se je torej čuditi,« je dejal starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov, »da se Kristus odloči sebe opredeliti predvsem v odnosu do svojega očeta - da ga ima rad in mu je poslušen ter podložen kot njegov zvesti sin? [...] Poslušnost je prvi zakon nebes.«¹

Sveti spisi nas učijo, da takrat, ko od Gospoda prejmemo kakšen blagoslov, da je to zaradi poslušnosti zakonu, ki ga slednji pogojuje (gl. NaZ 130:21). Ko se v poslušnosti približujemo Bogu in v svoje življenje pokličemo moč Odrešenikove odkupne daritve, začnemo duhovno rasti.

»Ko hodimo v poslušnosti načelom in zapovedim evangelija Jezusa Kristusa,« je dejal starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov, »smo deležni neprestanih

blagoslovov, ki nam jih je Bog obljubil, ko se je zavezal z nami. Ti blagoslovi omogočajo vire, ki jih potrebujemo, zato da delujemo, namesto da se deluje namesto nas, ko gremo skozi življenje. [...] Poslušnost nam da večji nadzor nad življenjem, več zmožnosti, da pridemo in gremo, da delamo in ustvarjamo.«²

Dodatni odlomki iz svetih spisov

Lk 22:41-46; NaZ 82:10; 93:28

Iz svetih spisov

»Ali se duhovno moč, ki je posledica stalne poslušnosti zapovedim, lahko podari drugemu?« je vprašal starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov. »Jasen odgovor [...] je ne.«³

Primer tega načela je Prilika o desetih devicah. Čeprav so vse device vzele svetilke, da bi »šle ženinu naproti«, jih je bilo le pet preudarnih, ki so v svetilkah vzele olje. Drugih pet je bilo nespametnih, ker »niso [...] s seboj vzele olja«.

Opolnoči pa je nastalo vpitje: »Glejte, ženin! Pojdite mu naproti!« Vse device so pripravile svetilke, toda nespametne niso imele olja. Preudarnim so rekly: »Dajte nam svojega olja, ker naše svetilke ugašajo!«

Preudarne so odvrnile: »Verjetno ga ne bo dovolj za nas in vas. Pojdite raje k prodajalcem in si ga kupite!« In medtem ko nespametnih devic ni bilo, je ženin prišel in preudarne device so šle z njim in »in vrata so se zaprla« (Mt 25:1-13).

OPOMBE

1. Jeffrey R. Holland, The Will of the Father in All Things (duhovne minute na Univerzi Brigham Younga, 17. jan. 1989), str. 4, speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, The Power of Covenants, *Liahona*, maj 2009, str. 21.
3. David A. Bednar, Converted unto the Lord, *Liahona*, nov. 2012, str. 109.

Premislite naslednje

Ali lahko navedete nekaj primerov poslušnosti v svetih spisih?